

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פירט מה'ל אסורי ביאה ה'ל'ג סמג לאוין קהל טו"ש:
אה"ע ס' ו סעי' ח:
בד ב מיי שם פט"ו ה'ל"א סמג לאוין ק"ח טו"ש:
אה"ע ס' ד סעי' יג:

בזה ג מיי שם פירט ה'ל'ג סמג לאוין קהל טו"ש:
שם ס' ו סעי' ח וע"ש בב"י:

—s—

מוסף רש"י

איהוה ממוזר כל שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בללו ואפילו אין בה כרת, כגון אטוסת אצוי וכר' יהודה דהא בללו דלא יגלה כף אצוי, ומתמת קורבה דלצוי, ונתון נזחא חלולתו דהי בלא יבנה והיו לאו דקורבה בלא כרת (יבמות סט.). כל שחייבין עליו כרת. אבל נזחא חלולתו לא היו ממזר (שם).
בן תשעה שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני ונוראבי כו'. דלסורין ללא בקהל, מצרי ואדומי. עד דור שלשי צעשה, כותי ונתני. בלא תתחנן גם, דקסבר כומס גירי אריות הן חלל. פסול לכהונה, פסולוה. אם בת סגן מן התרומה ולויה ושראליית לנשא לכהונה עלולתם (יבמות סח.).

—s—

תוס' ר"י הוקן

גמ'. ומאי ניהו. דלא איירי בהו ברישא ומנתי. זה בזה. לישא ממזרת או שהוקרת. אי הכי (וכו'). דהני (וכו') דהא לא אקרי קהל. בן ט' שנים ויום אחד. כלומר בן ט' שלמים ביאתו ביאה, וכן בת ג' ויום אחד פ"י בת ג' דניהויו שלמים [ד'לקח] קצת משנה אחרת. פסולוה לכהנת מן הכהונה ומן התרומה, ולויה ושראלית מלינשא לכהן. כל שורעו פסול. שמקצת זרעו פסול אצ"פ שקצותו כשר, כגון גר עמוני ומואבי שזכריו פסולים ונקבותיו כשרות. פוסל. אשה בביאתו ובהא פליג עליה רשב"ג. וכל שאין זרעו פסול. כלל, כגון מצרי שני שורעו הוא דור שלישי הוא אינו פוסל אשה בביאתו ובהא פליג ר' יוסי את"ק.
*אולי צ"ל: שיכנס קצת בשני אחרת

עד:

הבי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי נניהו גיורת פחותה בוי. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממזרת כדפריך לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא תנא ליה רישא אלא עיקריה אלידך קושיא סמיך ר' יהודה אוקר אהייא: והרי גר דמותר בבגהנת ומותר בממזרת. וא"ת מאי פריך והרי הטעם שהוא מותר לפי שלא הוזהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמריין דכהן אסור בגיורת ומותר אסור ר"ל כל שמותר לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממזרת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהנת מותרת לכהן ומותרת בממזר כר"א בן יעקב וכה"ג פריך בסמוך:

דת"ק סבר ממזר מאחותיו הוי ממזר. ולם תאמר היכי משתמע פלוגמתייהו ממתני' ופירש הקונטרס דה"ק כל הנולדים מאיסור ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות^ב עכ"ל ולא נהירא דדוחק הוא^ג לכך פרי"ד דה"ק ^דכל האסורין לבא בקהל ^השאפילו קידושין אין תופסין בהם^ד כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שגא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות דאין קידושין תופסין בהם כולן מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא תפסי קידושין: **מאי קא משמע אין תנינא בוי' ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין.** ופירושו כמו תנינא חדא זימנא דלעיל^א דאבא שאול דהוה ליה למיתנייא התם גבי מילתא דר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבדיו וא"ת אמאי אינטריך למיפרך תנינא ליפרך דר' יהודה אדרי' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה דאין ממזר אלא מחייבי מיתות זייד דבמסקנת יבמות (דף מט.) קאמר לא יגלה כנף אציו^ב איירי בלנוקט אצוי שהיא בללו וסמיך ליה לא יבא ממזר משמע אציו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף ממזר הוה אפי' מחייבי לאוין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכים במשנה תורה^ג וי"ל דר' יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה הוי מיותר דהשתא לנוקט אציו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממזר טפי לא הוי ממזר^ד:

ושניהם

על הכהנת ועל הלויה ועל בת ישראל [פסולוה]^ה ר' יוסי אומר כל שורעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל רבן שמעון בן גמליאל אומר כל

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הכי קאמר כלומר לעולם ר' יהודה אגר בממזרת קאי דשמע ליה לת"ק דאיירי בה והאי בקהל ^ודקאמרת קהל כהונה הוא דכהן אסור בגיורת ואפי' פחותה מבת ג' שנים דלאו בת ביאה היא ואין שם משום חשש זנות דכתיב (יחזקאל מד) כי אם בתולות מורע בית ישראל^א: **ודלא כר"ש.** דאמר לקמן

בפירקין (דף עה. עה.) גיורת פחותה מבת ג' כשירה לכהונה. וה"ק כל האסורין לבא בקהל כהונה ומאי ניהו דמרבי האי כללא יתר על הראשונים שאסורין בקהל ישראל גיורת שפחותה מבת שלש שנים וכ"ש יתירה על בת שלש שנים מותרין הנך אסורין גיורות וממזרים ונמיני ושמוקי לבא זה בזה: **ונוקמה בבא שגא.** ולא בפחות ונימא דפחותה מותרת לכהן ובה לא איירי: **א"כ.** דכר"ש מיתוקמא דפחותה מותרת לכהונה והוא לא התיר לבא בממזרת אלא האסורין לבא בכהונה הוי משמע האי דפחותה איזת ליה דאסורה לממזר: **מאיזה סברה.** תשובתו מוכנת לנידו: **אסורין לבא זה בזה.** בתמיה היא בממזר וממזר בה והרי גיורת וכו' דכיון דקהל גרים לאו קהל הוא לא שגא פחותה ל"ש יתירה ועל כרחיך תנא דידן מדשרי יתירה על בת שלש לממזר ש"מ איזת ליה קהל גרים לא איקרי קהל: **ולנלא הוא.** בתמיה דכל האסורין לכהן מותרין לממזר: **וסו הא מותר אסור.** מדלגא התיר לבא בממזרות^א אלא האסורות לכהנים הא המותר בקהל כהונה אסור בממזרת: **ופרי גר בוי.** כיון דלית ליה קהל גרים לא איקרי קהל: **אלא אמר רב נטן.** לא תימא כל האסורין דתקשי נך אלמנא לכ"ג ותיקשי נך גר מדוקיא אלא ה"ק ת"ק כל שצמו אסורה לכהונה ומאי ניהו דמוסיף האי כללא על האסורין לישראל גר שנשא גיורת וכו' אליעזר בן יעקב דאמר במתני' (לקמן דף עו.) גר שנשא גיורת צמו פסולה לכהונה מותרים לבא זה בזה והיינו גר מותר בממזרת וממזר צו דלילו בגר שנשא ישראלית לא מצית לאוקמה דמאן שמעת ליה דאמר כהן אסור לישא בתו ר' יהודה דאמר במתני' (שם) בת גר זכר כנת חלל זכר ומדסיפא ר' יהודה דקמני ר' יהודה אוקר רישא לאו ר' יהודה להכי מוקמי לה כר"א בן יעקב ושמעיה ר' יהודה לת"ק דאית ליה קהל גרים לא איקרי קהל ופליג עליה: **גר' דוסתאי בר' יהודה.** ס"ל לתנא דידן דאמר (שם) צנות ישראל מקוה טהרה לחללים: **וסו הא המותר.** לישא בתו אסור לבא באסורין: **והרי גר שנשא בת ישראל** קהל גרים לאו קהל הוא: **ממזר מאחותו.** כריתות: **ממזר מאשם**

איש. מיתות^א: **איזה צניייהו.** ^בלאו בגר איפליגו אלא דקסבר^ג יש ממזר מחייבי כריתות וה"ק כל הנולדים מאיסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה ^דהני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות כגון א"א דכולן ממזרים הם ור' יהודה אוקר ^הלבא חייבי כריתות בבני חייבי מיתות דקסבר אין ממזר אלא מחייבי מיתות וטעמא מפורש ביצמות (דף מט.): **סנינא.** פלוגמא אחריתי במתני' בתנאי אחרניי ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צבי ניתני התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבדיו: **שהוא בלא יבא.** אע"פ שאינו אלא בללו הולד ממזר: **כל שחייבין.** על אותה ביאה כרת צדי שמים: **כל שחייבין עליו מיתס צ"ד.** אבל חייבי כריתות לא וטעמא דכולהו מפרש ביצמות (שם): **זה בזה.** הם בממזרים וממזרים בהם: **אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר.** הני ודאי לא איקרי קהל דהא לא חוו לבא בקהל: **ה"ק.** כלומר וכולה חד תנא הוא: **בן ט' שנים ויום אחד.** שהוא גר עמוני וכו' דכבי האי זימנא חזי לביאה: **פסולו.** לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולויה ושראליית מלינשא עוד לכהן: **כל שורעו פסול.** מן הכהונה פוסל את אשתו מן הכהונה ולקמן מפרש מאי צניייהו:
כל

מסורת הש"ס

א) ויבמות ס: לקמן עה.]. ב) [בפרק עין זר א גרים בשם רבינו מנחם א"כ ממזרה מברה ע"ש]. ג) [בדפוס: דמותר בכהונה. ועי' מוה"ר]. ד) [לעיל עב ע"ד]. ה) ויבמות מ. לקמן עו.]. ו) [לעיל סד. סו. לקמן עו.]. ז) [במת"י: דכהן]. ח) [מבית אפי' לימא בכמ"י ובדפוס: ונוסף ע"פ הרשב"י. אמנם גם בתוס' ופיר' לימא]. ט) יבמות מט. ספרי פ' תלך. י) [במת"י: אמאי. וביה רשב"י]. יא) [לעיל עב.]. יב) [במת"י: [מחפפתא דמיה רפ"י]. יג) [יבמות סט.]. יד) [ג"ל דקאמר.]. יה) [ע"י לקמן עט טוע"א]. יו) [בש"א: בממזר]. יא) [בדפוס: ודפוס: ולא]. יג) [במת"י כבוד: אלא ת"ק סבר יש]. יד) [ג"ל בני. [רשב"י] [ויכח] [בש"א: [ג"ל [בסוף בשמ"י]. יו) [ג"ל אסור לבני חייבי [רשב"י].]. יז) [ג"ל כל האסורין לבא בקהל שאין קידושין תופסין בתן כגון אפי' חייבי כריתות כו'. רשב"י]. יח) [בדפוס: אפילו שאין קידושין תופסין וכו'. ולפניו כרש"י]. יט) [בשמות א.]. כ) [בג.]. כא) [בשם מוע"א, ע"ש].

—s—

תורה אור השלם

1. לא יבא ממזר בקהל יי גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יי: דברים כג ג

—s—

הנהגות הב"ח

א) רש"י ד"ה ממזר וכו' מיתות ב"ד הסד':

—s—

מוסף תוספות

א. דסמיך אהא דמצי למיפריך. ת"י במהרש"א. ועי' מוס' הרא"ש שם ו' גירסא אחרת בגמ' ומפרש בלאפן אחר. ב. דאין לפרש כל האסורים לבא בקהל אממזרים קאי דר' יהודה נמי הכי אית ליה דכל ממזרים מותרים לבא זה בזה. מוס' הרא"ש. ג. דחייבי לאוין נמי אסורים לבא בקהל. שם. ד. כלומר שאינם נדבקין בכלל קהל שיש קהל שאין להם בו תפיסת קידושין. שם.